

Makale Gönderilme Tarihi / Article Submission Date: 25-11-2019

Makale Kabul Tarihi / Article Acceptance Date: 18-01-2020

Araştırma Makalesi / Research Article

INTERNATIONAL JOURNAL OF HUMANITIES AND EDUCATION (IJHE),
VOLUME 6, ISSUE 13, P. 145 – 156.

ULUSLARARASI BEŞERİ BİLİMLER VE EĞİTİM DERGİSİ (IJHE), CİLT 6,
SAYI 13, S. 145 – 156.

Çocuk Cinsel İstismarının Önlenmesinde Cinsel Eğitimin Önemi

Demet KARAKARTAL¹

Özet

Son yıllarda cinsel istismar konusu, tüm dünya gündemini etkileyen, nedenlerinin karmaşık olduğu kısa ve uzun dönemde psikolojik açıdan olumsuz sonuçları doğurduğu evrensel bir sorun olarak karşımıza çıkabilmektedir. Çocuğun henüz hem bedensel hem ruhsal hem de cinsel gelişimini tamamlamadığı 18 yaş altındaki dönemde meydana gelen çocuk istismarı, beraberinde birçok ruhsal sorunu getirmekte ve çok ciddi bir toplumsal sorun hâline gelebilmektedir. Cinsel istismar, çocuğun bir yetişkin tarafından cinsel gereksinimlerini ve isteklerini karşılamak için zorla ya da ikna edilerek kullanılması olarak tanımlanabilmekte ve istismar türleri içerisinde belirlenmesi zor olan ve çoğunlukla bildirilmeyen bir istismar türü olabilmektedir. Çocukluk çağı travmaları içinde çocuk cinsel istismarı, tekrarlanabilir ve genellikle en yakınları tarafından uygulanıyor olması nedeniyle de tanımlanması ve tedavi edilmesi en zor olan travma şekli olarak karşımıza çıkabilmektedir. Çocuklar, kolayca güvenebildikleri, korkutulabildikleri, savunmasız oldukları ve kandırılabilir oldukları için cinsel istismara açık olabilmektedirler. Bu nedenle bu makalenin amacı, çocuklara karşı cinsel istismarın önlenmesi için yapılacak çalışmaların daha etkili olmasını sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: İstismar, Çocuk İstismarı, Cinsel İstismar, Cinsel Eğitim.

Importance of Sexual Education in Preventing Child Sexual Abuse

Abstract

In recent years, sexual abuse has become a universal problem that affects the whole world's agenda and causes psychological and negative consequences in the short and long term. Child abuse that occurs in the period under the age of 18, when the child has not yet completed both physical, psychological and sexual development, brings with it many psychological problems and can become a serious social problem. Sexual abuse can be defined as the forced or persuaded use of a child by an adult to meet his or her sexual needs and desires, and can be a type of abuse that is difficult to identify and often unreported. Among childhood traumas, child sexual abuse may be the most difficult form of trauma to be identified and treated because it is reproducible and usually administered by the closest relatives. Children can be susceptible to sexual abuse because they can be easily trusted, intimidated, vulnerable and deceived. Therefore, the aim of this article is to ensure that the efforts to prevent sexual abuse against children are more effective.

Key Words: Abuse, Child Abuse, Sexual Abuse, Sexual Education.

¹Doç. Dr., Kıbrıs Amerikan Üniversitesi, e-posta: d.karakartal@auc.edu.tr.

Giriş

Çocuk cinsel istismarı; nedenleri karmaşık, kısa ve uzun vadede psikolojik olarak olumsuz sonuçların yaşanmasına, bireyin yaşam kalitesinin ve yaşam doyumunun olumsuz etkilenmesine neden olan ciddi bir sosyal problem olarak karşımıza çıkmaktadır (Child Abuse Prevention Association, 2000). Çocuk cinsel istismarı, hem fiziksel hem duygusal hem sosyal hem de hukuki boyutları olan evrensel bir sorun olabilmekte ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO) çocuk istismarını, çocuğun sağlığına, yaşamına, gelişimine ve/veya itibarına fiili ya da potansiyel bir zarara neden olan fiziksel, duygusal, cinsel ve ekonomik açıdan her türlü kötü muamele olarak tanımlanmaktadır. “Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi” ve “İnsan yazılmalıdır. Doğrudan alıntının 30 kelimedenden uzun olması durumunda “tırnak içi” gösterimi kullanılmadan birer cm içeriden blok olarak, 10 punto ile ayrı bir paragraf şeklinde Hakları Evrensel Bildirisi”ne göre ise çocuk istismarı, bir hak ihlali olarak tanımlanmaktadır. Putham (2003) cinsel istismarı; “henüz cinsel gelişimini tamamlamamış bir çocuğun ya da ergenin, bir yetişkin tarafından cinsel arzu ve gereksinimlerini karşılamak için güç kullanarak, tehdit ya da kandırma yolu ile kullanılması” olarak tanımlamaktadır. Heger ve Emans (1992) ise, çocuk cinsel istismarını çocuğun bir yetişkin tarafından cinsel haz alma amacıyla zorla cinsel ilişkiye maruz bırakılması olarak tanımlamaktadır. Ovayolu, Uçan ve Serindağ (2007), çocuğun bir yetişkin tarafından cinsel gereksinim ve isteklerini karşılamak için zorla kullanılması cinsel istismar olarak kabul etmektedir. Polat (2000), cinsel istismarı; çocuğun bir yetişkin tarafından cinsel doyum olarak kullanılması ve fuhuşa zorlanması olarak tanımlamaktadır. Cinsel istismar, istismar türleri içerisinde belirlenmesi zor olan, istismara uğramış çocuğu, ailesini ve toplumu tümüyle derinden etkileyen ve psiko-sosyal sonuçları açısından önemli bir sorun olarak değerlendirilmektedir (Göker, Aktepe, Hesapçioğlu ve Kandil, 2010). Çocukluk döneminde cinsel travma deneyimi yaşamak, kurbanın ruh sağlığını olumsuz etkileyen ve bu etkileri yaşam boyu süren olumsuz bir deneyim olmakla birlikte çocuğun yaşamında silinmeyen izler bırakabilmektedir (Moore, 2005).

Cinsel İstismarın Belirtileri

Cinsel istismarın belirlenmesinde fiziki muane önemli olabilmekle birlikte tek başına tanı konulmasında yeterli olamamaktadır (Giardino ve Finkel, 2005). Bunun nedenleri arasında ise, cinsel istismarın okşama veya oral temas şeklinde olması gösterilmektedir (Karan, 2001). Çocuklar yaşamış oldukları cinsel istismarı anlatmaktan genellikle kaçınmakta bunun nedeni ise; istismarcının çocuğa zarar vereceğine dair tehdidi, utanç ve suçluluk duyguları yaşamaları ve ailesinin kendisine inanmayacağı düşüncesine kapılmalarından kaynaklanabilmektedir

(Caringfork, 2009). Çocuk, cinsel istismara uğradığını günahından dolayı cezalandırılacağına olan inancından, terk edilme korkusu, utanç ve suçluluk duygusu yaşamasından dolayı saklayabilmekte çocuk cinsel istismar sırasında fiziksel zarar görmüşse ortaya çıkabilmektedir (Ekşi, 1999). Cinsel istismara uğrayan çocuk; birine açılmakta çekingen davranabilmekte ve bazen kendileri yerine bir başka çocuktan bahsedebilmektedirler. Çocukta davranış değişikliği(davranış bozuklukları, uyku bozuklukları, yeme bozuklukları, yabancıardan korkma, yaşına uygun olmayan cinsel oyunlar oynama, enürezis, enkoprezis) ise, cinsel istismarın bir diğer belirtisi olabilmektedir (Ekşi, 1999). Cinsel istismar, çoğu zaman tedadüfen ve/veya çocuğun davranışlarındaki anormalleşmesinin farkedilmesi, çocuğun bir fiziksel yaralanma nedeniyle doktora götürülmesi, nadir de olsa çocuğun üçüncü bir şahsa konu ile ilgili birşeyler söylemesi ya da hamilelik sonucunda ortaya çıkabilmektedir (Polat, 2006).

Cinsel İstismar İçin Risk Etmenleri

Yapılan araştırmalar, aile özelliklerinin, çevrenin ve büyüme deneyimlerinin cinsel istismara maruz kalmada risk faktörleri olduğunu ortaya koymaktadır (Topçu, 1997; Porter, 1984). Yapılan bir diğer araştırma ise, özellikle boşanma oranındaki artış ve bunun sonucunda aile yapısının yeniden şekillenmesi ve buna paralel olarak üvey baba-üvey çocuk ilişkilerin etkilenmesi, bazı çocukların cinsel istismara uğrama açısından daha büyük risk taşıdığını ortaya koymaktadır (Porter, 1984). Finkelhor'a göre (1984), ebeveynlerin çatışması, boşanma, sözel ve fiziksel şiddet, çocukları denetleme hataları, üvey babanın varlığı, ebeveyn yokluğu, ebeveynlerin hastalığı ve alkolik bir anneyle yaşama çocuk cinsel istismarına yol açabilecek risk faktörleri arasında yer almaktadır. Topçu (1997), düşük sosyo-ekonomik sınıf ve kalabalık ailenin çocuk cinsel istismarı için risk olduğunu öne sürmektedir. Bunun yanı sıra ebeveynler ile çocuk arasındaki ilişkinin zayıflığı, aile eğitiminin düşük olması, çocukta zeka geriliğinin olması, babanın alkol bağımlısı olması, annenin kronik bir sağlık sorununun bulunması, yetişkinlerin çocukla aynı odayı ve aynı yatağı paylaşması, aile bireylerinde bulunan psikiyatrik bozukluklar, üvey anne-baba varlığı, annenin gece çalışıyor olması, ebeveynlerin kendi ailelerinde enest ilişkinin bulunması risk etmenleri arasında yer alabilmektedir (Yakut ve Korkmaz, 2013). Yapılan araştırmalar, istismar olgusunun olduğu ailelerin karışıklık içinde ve düzensiz olduğu rollerin ve sınırların belli olmadığı dağınık aile örüntülerine sahip aileler olduğunu ve bu ailelerin fiziksel ve sosyal olarak yalıtılmış, esneklikten yoksun, sorun çözme kapasitesi olmayan, ataerkil özellikleri olan, aileler olarak tanımlanmaktadır (Topçu, 1997). Cinsel istismarın %90'nın çocuğu tanıyan kişiler (aile

üyeleri, bilinen ve saygın olduğu düşünülen) tarafından yapıldığı belirtilmekte (Turhan, Sangün ve İnandı, 2006) ve istismarcıların çocuğun üzerinde güç ve güven sahibi ile sorumluluk sahibi oldukları ifade edilmektedir (Pala, Ünalacak ve Ünlüoğlu, 2011). Hindistan'da 2010 -2011 yılları arasında çocuğa yönelik cinsel istismar oranları incelenmiş ve 2010 yılında çocuğa yönelik cinsel istismar vaka sayısının 26.694 olduğu 2011 yılında ise 33.098 olduğu rapor edilmiştir (Singh, Parsekar, ve Nair, 2014). Hindistanda yapılan başka bir araştırma bulguları ise erkeklerin %30'u ve kadınların %40'ı, çocukluk dönemlerinde cinsel istismara uğradıklarını hatırladıklarını ifade etmişlerdir (Irvani, 2011). Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) 2014 ve 2017 yıllarına ait verilerine bakıldığı zaman 2014 yılında cinsel suç mağduru 9714 kız ve 1376 erkek çocuk 2017 yılında ise, bu rakamların kızlarda 18.734 ve erkeklerde 2403 olduğu görülmektedir (Türkiye İstatistik Kurumu, 2018). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde (K.K.T.C) çocuğa yönelik fiziksel ve duygusal istismar ve ihmal konularında çok az araştırma yapıldığı görülmüş (Berkmen ve Okray, 2015) cinsel istismar konusunda ise, Beyazıt (2015)'in kayıt altına alınmış cinsel istismar olgularını incelediği çalışma dışında başka bir çalışmaya rastlanmamış ve devlet kurumlarının açıkladığı istatistiksel bir veriye de ulaşamamıştır.

Cinsel Eğitim

Cinsel eğitim kavramının çok geniş bir kullanımı olduğu ve uzun yıllar farklı meslek grubu tarafından fizyolojik ve biyolojik bir çerçevede ele alındığı görülmektedir. Çok (2003), son yıllarda "cinsel eğitim"in "cinsellik eğitimi" kavramına dönüşme eğiliminde olduğunu savunmakta ve günümüzdeki "cinsellik eğitimi"nin ise cinsel konuların eğitime daha geniş bir bakış açısından yaklaşmakta olduğunu, konunun ise, disiplinler arası çerçeveden ele alınmasına dayandığını da belirtmektedir. Cinsel eğitim; bireyin cinsel gelişimi anlayabilmesi, başkalarının haklarına ve değerlerine saygı göstermesi ve cinselliğe karşı olumlu bir bakış açısı ile uygun davranış kazandırma eğitimi olarak tanımlanabilir (Bayhan ve Artan, 2005). Çocuklara verilecek eğitim çocukların kendi vücudunun farkına varabilmesi kendini tanıyabilmesi, cinsiyet, cinsel kimlik ve istismarı önlemeye yönelik bir eğitim olmalıdır. (Balter, Rhijn ve Davies, 2016). Bu süreçte çocukların sorularının uygun şekilde yanıtlanması da önemli olmaktadır. Cinsel eğitim sayesinde birey hem kendi bedenine hem de karşı cinsin bedenine saygı duymayı öğrenmekte cinsellikle ilgili doğru bilgi ile donandığında yanlış bilgileri reddedebilmektedir (Çalışandemir, Bencik ve Artan, 2008). Cinsellikle ilgili sorunların temelinde çocukların doğru zamanda ve doğru kişilerden bu bilgileri alamaması

yyatabilmektedir (Tuğrul ve Artan, 2001). Günümüzde çocuklar Tv, akıllı telefon, internet gibi iletişim ve medya araçlarından cinsellikle ilgili çok fazla içeriğe maruz kalabilmekte çoğu zaman yaşına uygun olmayan içeriklerle karşılaşabilmektedirler (Durham, 2009). Çocuklarla çalışan profesyoneller, çocukların cinsel davranışları hakkında bilgi sahibi olmalı, çocukları uygun şekilde yönlendirmeli ve çocukların cinsel kimliklerine uygun davranışların neler olduğu, hangi davranışların sapkın davranışlar olarak nitelendirildiğini bilmeleri önemli olabilmektedir (Larsson, 2000).

Sonuç ve Tartışma

Çocuğun cinsel istismarı, hem psikolojik hem hukuki hem de sosyal bir sorun olabilmenin yanı sıra her yaşta travmatik olabilmekte ve travmatik olaydan sadece çocuklar değil; çocuğun aile ve çevresi de olumsuz etkilenebilmektedir. Çocuk cinsel istismarı, istismar türleri içerisinde belirlenmesi zor olan, istismara uğramış çocuğu, ailesini ve toplumu tümüyle derinden etkileyen ve psiko-sosyal sonuçları açısından önemli bir sorun olarak değerlendirilmektedir (Göker, Aktepe, Hesapçioğlu ve Kandil, 2010). Dolayısıyla bu makalenin amacı, çocuklara karşı cinsel istismarın önlenmesi için yapılacak çalışmaların daha etkili olmasını sağlamaktır. Alan yazın, cinsel istismar için risk etmenleri arasında aile faktörünün önemini ortaya koymakta ve çocuğa yönelik cinsel istismarın tespit edilmesinin genellikle tesadüfi olduğunu ve çocukta normal dışı bir davranışın farkedilmesi veya başka bir fiziksel rahatsızlık gerekçesiyle çocuğun doktor muayenesine getirilmesi ile tespit edilebildiğini belirtmektedir (İnsan Hakları Derneği, 2008; Polat, 2007). Cinsellikle ilgili sorunların temelinde ise, çocukların cinsel eğitim konusunda bilgi sahibi olmamaları yatmakta olup alan yazın cinsel eğitim sayesinde bireyin hem kendi bedenine hem de karşı cinsin bedenine saygı duymayı öğrendiğini cinsellikle ilgili doğru bilgi ile donandığında yanlış bilgileri reddedebildiğini ortaya koymakta (Çalışandemir, Bencik ve Artan, 2008) çocuğa yönelik cinsel istismarın önlenmesi için de önleyici eğitim programları önemli olabilmektedir. Adalı (2007) 10-12 yaş grubu çocuk ve ebeveynleri için hazırlanıp uygulanan eğitim programının, çocuk ve ebeveynlerin bilgi düzeylerini artırdığını ifade etmiştir.

Öneriler

Çocuğun cinsel istismarı, hem psikolojik hem hukuki hem de sosyal bir sorun olabilmenin yanı sıra her yaşta travmatik olabilmekte ve travmatik olaydan sadece çocuklar değil; çocuğun

aile ve çevresi de olumsuz etkilenebilmektedir. Bu nedenle cinsel istismarın önlenmesinde çocukların kendi güvenliklerini sağlamaya yönelik okul temelli cinsel istismarı önleme çalışmalarının planlanmasına ve etkililiklerinin değerlendirilmesine ihtiyaç duyulmakta cinsel istismar konusunda önleyici önlemlerin alınabilmesi için, başta çocuk olmak üzere aile ve öğretmenlerin eğitimine dikkat çekilmektedir. Bu bağlamda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde cinsel eğitimin erken dönemde verilmesinin önemini ortaya koymak ve erken yaştan başlayarak çocuklara cinsel eğitim verilerek farkındalıklarının artırılması önemli olabilmektedir. Bu amaç doğrultusunda okul öncesi, ilköğretim ve ortaöğretim öğretmenlerinin yetiştirilme sürecinde cinsel eğitim konusu ders programları içine yerleştirilmelidir. Cinsel istismarı önleme konusunda yapılan çalışmalar ve bu çalışmaların sonuçlarına bakıldığı zaman; ilköğretim öğrencileri ile yürütülen iyi sınırlar, kötü sınırlar, cinsel istismar programı öğrenci, aile ve öğretmenlere yönelik olarak geliştirilen çocuk istismarı araştırma ve eğitimi programı (Taylor, 1991) ailelere yönelik cinsel istismarı önleme farkındalık programı sonucunda araştırmaya katılan katılımcıların cinsel istismarın önlenmesiyle ilgili bilgi düzeylerinin arttığı ve cinsel istismarı önleme konusunda daha güçlü hissettikleri ortaya çıkmıştır. Bunun yanı sıra toplum bilincinin oluşturulmasına yönelik çalışmaların yapılmasının da etkili olabileceği düşünülmektedir (Çalışkan ve Sağlam, 2015). Cinsel istismarın önlenmesi konusunda medyada kampanyalar başlatılarak kamuoyunun da bu konuda bilinçlenmesi ve disiplinlerarası bir yaklaşımla ekip çalışması (Psikolog, sosyal hizmet uzmanı, öğretmen, çocuk psikiyatristi) önemli olabilmektedir. Ayrıca cinsel istismar kurbanı olan çocukların mahkeme sürecinde olayı tekrardan konuşmalarından dolayı ruhsal olarak yeniden zarar görebilme olasılıkları artabilmekte dolayısıyla mahkemelerde konunun uzmanlarının görev almaları gerekebilmektedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde (K.K.T.C) çocuğa yönelik fiziksel ve duygusal istismar ve ihmal konularında çok az araştırma yapıldığı görülmüş (Berkmen ve Okray, 2015) cinsel istismar konusunda ise, Beyazıt (2015)'ın kayıt altına alınmış cinsel istismar olgularını incelendiği çalışma dışında başka bir çalışmaya rastlanmamış ve devlet kurumlarının açıkladığı istatistiksel bir veriye de ulaşılamamıştır. Bu nedenle Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde cinsel istismara yönelik farkındalığın düşük olduğunu söyleyebiliriz. Dolayısıyla Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde çocuk istismarına yönelik aile eğitimlerinin verilmesi gerekmekte ve verilecek olan bu eğitimler; ebeveynlerin doğru bilgi edinmesi, edindikleri bilgileri, çocuklarıyla doğru şekilde paylaşabilmeleri, bu konuda önlem alabilmeleri ve böyle bir durum yaşadıklarında nereye bildirebilecekleri ve çocuklarına yönelik bir istismar durumunu nasıl anlayabilecekleri gibi konularını içermelidir. Cinsel rollerin toplum tarafından belirlendiği düşünüldüğünde cinsel

eğitim içerisine toplumun tüm kesimleri de alınmalı bu noktada da medyaya büyük görevler düşmektedir. Medya konu hakkında bilinçlendirilmeli ve devlet tarafından hazırlanan programlara destek olması sağlanmalıdır.

Kaynakça

- Adalı, N. (2007). *10-12 yaş grubu çocuk istismarı ebeveyn ve çocuk bilgilendirme çalışması*. Yayınlanmamış Dönem Projesi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Balter, A. S., van Rhijn, T. & Davies, A. (2016). The development of sexuality in childhood in early learning settings: An exploration of Ontario Early Childhood Educators' perceptions. *Canadian Journal of Human Sexuality*, 25(1), 30-40
- Bayhan, P. S. ve Artan, İ. (2005). *Çocuk gelişimi ve eğitimi*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları
- Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Sözleşmesi, (1990). <http://www.unicef.org/turkey/crc/cr23c.html> adresinden 15.11.2019.
- Berkmen, B., & Okray, Z. (2015). Çocuk istismarı ölçeği'nin türkçe'ye çevirisi, geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 1(1), 343-361.
- Beyazıt, U. (2015). Kuzey kıbrıs örneğinde çocuğa yönelik cinsel istismar olgularının karakteristik özelliklerinin değerlendirilmesi. *The Journal of Academic Social Science*, 3(9), 449-456.
- Caringfork, D.S.(2009). Child sexual abuse fact sheet. 183-92
- Çalışandemir, F., Bencik, S. ve Artan, İ. (2008). Çocukların Cinsel Eğitimi: Geçmişten Günümüze Bir Bakış. *Eğitim ve Bilim*, 33(150), 14-27.
- Çalışkan Z. Sağlam M. (2015)Cinsel istismar mağduru çocuklarla çalışan uzmanların gözünden mağdur çocukların özellikleri.*Sağlık Bilimleri Dergisi*. 4(2), 6-11
- Çok, F. (2003). *Ergenlerin Cinsel Eğitimi-Bir Program Denemesi*. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Durham, A. (2009). Assessing children and young people's sexual behaviour in a changing social context. In M. C. Calder (Ed.), *Sexual abuse assessment: Using and developing frameworks for practice* (pp. 68–80). Lyme Regis: Russell House.

- Dünya Sağlık Örgütü (2002). Dünya Sağlık Raporu: Risklerin Azaltılması, Sağlıklı Yaşamın Geliştirilmesi. http://www.ttb.org.tr/halk_sagligi/BELGELER/Dunya_Saglik_Raporu_2002. 16.11.2019
- Ekşi, A. (1999). Ben hasta değilim. İstanbul: Tıp Kitapevi.
- Erman, H. (2004). Cinsel istismarın önlenmesi. *Cinsel Taciz Paneli*, (sf.79-83). Ankara. T.C. Ankara Valiliği, Milli Eğitim Müdürlüğü. Türkiye Sağlık İscileri Sendikası. 11 Aralık 2003, Ankara. Demircioğlu Matbaacılık.
- Finkelhor, D. (1984). *Child Sexual Abuse: New Theory and Research*. New York: The Free Press.
- Giardino, A.P. ve Finkel, M.A. (2005). Evaluating child sexual abuse. *Pediatr Ann*, 34,382-394.
- Göker, Z., Aktepe, E., Hesapçıoğlu, T.S., Kandil, S. (2010). Cinsel istismar mağduru olan çocukların başvuru şekilleri, klinik ve sosyodemografik özellikleri. *S.D.Ü Tıp Fakültesi Dergisi*, 17(4) 15-21.
- Iravani, M. R. (2011). Child abuse in India. *Asian Social Science*, 7(3), 150-153.
- İnsan Hakları Derneği. (2008). *Çocuk ihmalini ve istismarını önleme öğretmenler ve aileler için eğitim klavuzu*. Ankara: Berkay Ofset.
- Heger, A., Emans, S.J. (1992). *Evaluation of the sexually abused child*. New York: Oxford University Press.
- Karan, A. (2001), *Acil tıp el kitabı*. Ankara: Güneş Kitap Evi.
- Kusgözoglu, T. (2004). İhmal ve İstismar Vakaları Açısından Kurumsal Hizmetler. *Cinsel Taciz Paneli*, (sf.85-86) Ankara. T.C. Ankara Valiliği, Milli Eğitim Müdürlüğü. Türkiye Sağlık İscileri Sendikası. 11 Aralık 2003, Ankara. Demircioğlu Matbaacılık.
- Larsson, I., & Svedin, C.-G. (2002). Sexual experience in childhood: Young adults' recollections. *Archives of Sexual Behavior*, 31(3), 263-273.
- Moore, D. (2005). *Telling the Secret: Channels of Communications for the Recovering Survivors of Child Sexual Abuse*.
- Ovayolu N., Uçan Ö., Serindağ S. (2007). Çocuklarda cinsel istismar ve etkileri. *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi*.2(4), 13-22.

- Pala, B., Ünalacak, M., & Ünlüoğlu, İ. (2011). Child maltreatment: abuse and neglect çocuklara kötü muamele: istismar ve ihmal. *Dicle Tıp Dergisi / Dicle Medical Journal*, 38(1), 121-127.
- Polat, O. (2000). Adli tıp kitabı. İstanbul: Der yayınları.
- Polat, O. (2006); Cinsel istismar rehberi. İstanbul: Forart Matbaa
- Polat, O. (2007). *Tüm Boyutlarıyla Çocuk İstismarı 1 Tanımlar*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Porter, R. (1984). *Child Sexual abuse within the family*. London, Great Britain: Tavistock Publication Ltd.
- Putnam, F. W. (1993). Dissociative disorders in children: Behavioral profiles and problems. *Child Abuse and Neglect*, 17, 39-45.
- Singh, M., Parsekar, S., & Nair, S. (2014). An epidemiological overview of child sexual abuse. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 3(4), 431.
- Taylor, E. (1991). Developmental Neuropsychiatry. *Child Psychol Psychial*. 32 (1), 3-47.
- Topçu, S. (1997). *Çocuk ve Gençlerin Cinsel İstismarı*. Ankara: Doruk Yayıncılık.
- Tuğrul B., ve Artan İ. (2001). Çocukların cinsel eğitimi ile ilgili anne görüşlerinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20, 14-149.
- Turhan, E., Sangün, Ö., & İnandı, T. (2006). Birinci basamakta çocuk istismarı ve önlenmesi. *Türk Tabipleri Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*, 15(9), 153-157.
- Türkiye İstatistik Kurumu. (2018). Cinsel suç mağduru çocuklara ait istatistiksel veriler.

Extended Abstract

Child sexual abuse can be a universal problem that has both physical, emotional, social and legal dimensions, and the World Health Organization (WHO) is responsible for physical, emotional and physical harm that causes child abuse, child health, life, development and / or reputation. It is defined as all kinds of sexual and economic maltreatment. According to the United Nations Convention on the Rights of the Child and the Universal Declaration of Human Rights, child abuse is defined as a violation of rights. Putham (2003) sexual abuse; 'Tehdit the use of a child or adolescent who has not yet completed his or her sexual development güç by force, threat or deception by an adult karşılamak güç. Heger and Emans (1992), on the other hand, describe child sexual abuse as a child's forced sexual intercourse by an adult for sexual pleasure. Ovyolu, Uçan and Serindağ (2007), considers that child sexual abuse is used by an adult to meet their sexual needs and desires. Polat (2000), sexual abuse; It is defined as the child being used as sexual satisfaction by an adult and forced into prostitution. Sexual abuse is considered to be an important problem in terms of psychosocial consequences and deeply affecting the abused child, family and society completely, which are difficult to identify among the types of abuse (Göker, Aktepe, Hesapçioğlu & Kandil, 2010). Experiencing sexual trauma in childhood may negatively affect the mental health of the victim and these effects are lifelong, but may leave indelible traces in the child's life (Moore, 2005). Although physical examination may be important in determining sexual abuse, it is not sufficient for diagnosis alone (Giardino and Finkel, 2005). Among the reasons for this, sexual abuse is shown as caressing or oral contact (Karan, 2001). Children often avoid telling about the sexual abuse they have experienced; the threat of the abuse of the abuser may be due to their feelings of shame and guilt and the feeling that his family will not believe him (Caringfork, 2009). The child can hide his sexual abuse because of his belief that he will be punished for his sin, fear of abandonment, embarrassment and guilt, and if the child is physically damaged during sexual abuse (Ekşi, 1999). Child sexually abused; they may be timid to open up to someone and sometimes talk about another child instead of themselves. Behavioral change in children (behavioral disorders, sleep disorders, eating disorders, fear of strangers, playing sexual games not suitable for age, enuresis, encopresis) may be another symptom of sexual abuse (Ekşi, 1999). Sexual abuse can often occur as a result of being noticed incidentally and / or abnormalities in the child's behavior, taking the child to a doctor for physical injury, rarely telling the child to a third person about the subject or pregnancy (Polat, 2006). Researches reveal that family characteristics, environment and growth

experiences are risk factors for sexual abuse (Topçu, 1997; Porter, 1984). Another study, especially the increase in the divorce rate and as a result of the reshaping of the family structure and in parallel with the effects of step-father-step-child relations, some children have been exposed to greater risk of sexual abuse (Porter, 1984). Topçu (1997) argues that low socio-economic class and crowded families are risky for child sexual abuse. In addition, the weakness of the relationship between parents and children, low level of family education, mental retardation of the child, alcohol dependence of the father, the mother has a chronic health problem, adults share the same room and the same bed with the child, family members of the stepmother - presence of father, mother working at night, and presence of incest in parents' families may be among the risk factors (Yakut and Korkmaz, 2013). It is stated that 90% of sexual abuse is done by people who know the child (family members, known and respected) (Turhan, Sangün and İnandı, 2006) and it is stated that the abusers have power and trust and responsibility over the child (Pala, Ünalacak and Unluoglu, 2011). In 2010, the rates of child sexual abuse in India were examined between 2010 and 2011 and the number of cases of child sexual abuse in 2010 was reported to be 26,694 and in 2011 it was 33,098 (Singh, Parsekar, and Nair, 2014). In 2010, the rates of child sexual abuse in India were examined between 2010 and 2011 and the number of cases of child sexual abuse in 2010 was reported to be 26,694 and in 2011 it was 33,098 (Singh, Parsekar, and Nair, 2014). In another study conducted in India, 30% of men and 40% of women stated that they remembered that they had been sexually abused in childhood (Iravani, 2011). Turkey Statistics Institute (TSI) in 2014 and when we look at the data for 2017 sex crime victims in 2014, 9714 girls and 1376 boys that is seen in 2017, in 18 734 men and girls in these figures shows that in 2403 (Turkey Statistical Institute, 2018). When we look at the data in the rate of sexual offenses against children in the last three years, it is clear that Turkey rises to twice. In the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC), little research has been conducted on physical and emotional abuse and neglect of children (Berkmen and Okray, 2015). no other study was found and no statistical data announced by the state institutions could not be reached. Sexual education; it can be defined as an individual's understanding of sexual development, respecting the rights and values of others, and providing appropriate behavior training with a positive view towards sexuality (Bayhan & Artan, 2005). The education to be given to children should be an education for children to be aware of their own body, to recognize themselves, and to prevent gender, sexual identity and abuse. (Balter, Rhijn and Davies, 2016). In this process, it is also important that children's questions are answered appropriately. Through sexual education, the individual learns to respect both his / her body and the body of the opposite sex and can refuse

the wrong information when equipped with the right information about sexuality (Çalışandemir, Bencik & Artan, 2008). On the basis of the problems related to sexuality, children cannot get this information from the right people at the right time (Tuğrul and Artan, 2001). Today, children can be exposed to a lot of sexual content from communication and media such as TV, smartphone, internet and often encounter content that is not suitable for their age (Durham, 2009). Professionals working with children should be aware of children's sexual behaviors, direct children appropriately, and know what behaviors that are appropriate to children's sexual identity and which behaviors are described as deviant behaviors (Larsson, 2000). In addition to being a psychological, legal and social problem, sexual abuse of the child can be traumatic at any age and not only children are affected by the traumatic event; the family and environment of the child may also be adversely affected. Therefore, in order to take preventive measures on sexual abuse, attention is paid to the education of families and teachers, especially children. In this context, it may be important to demonstrate the importance of early sexual education in the Turkish Republic of Northern Cyprus and to raise awareness by providing sexual education to children starting from an early age. For this purpose, the issue of sexual education should be placed in the curriculum of pre-school, primary and secondary school teachers. When the studies on prevention of sexual abuse and the results of these studies are examined; Good secrets, bad secrets, sexual abuse program and child abuse research and education program developed for primary school students (Taylor, 1991) increased the knowledge level of the participants about the prevention of sexual abuse. and they felt stronger about preventing sexual abuse. In addition, it is thought that conducting studies to raise public awareness may be effective (Çalışkan and Sağlam, 2015). It is important to raise public awareness on this issue by initiating campaigns in the media on the prevention of sexual abuse and teamwork with an interdisciplinary approach (Psychologist, social worker, teacher, child psychiatrist). In addition, children who have been victims of sexual abuse may be more likely to be mentally harmed again because they talk again about the incident during the court process, and therefore it may be necessary to have experts in the courts. We can say that awareness of sexual abuse in the Turkish Republic of Northern Cyprus is low. For this reason, in the Turkish Republic of Northern Cyprus, family trainings for child abuse should be provided and these trainings are; parents should have the right information, the information they have acquired, the right to share with their children, take precautions on this issue, where they can report when they experience such a situation and how they can understand the abuse situation for their children.